

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна
Краківський аграрний університет ім. Хугона Коллонтая
Білоруська державна сільськогосподарська академія
Академія сільськогосподарських наук Грузії
Факультет ветеринарної медицини і технологій у тваринництві

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА, ПЕРЕРОБКИ І ВИКОРИСТАННЯ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

МАТЕРІАЛИ
VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ ТА УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

23 листопада 2021 року

Кам'янець-Подільський
2021

споживали більшу кількість комбікорму, зростала різниця у масі шлунку, що, ймовірно, пов'язано з більш раннім споживанням рослинних кормів і кращим засвоєнням поживних речовин у більш пізньому віці.

Перетравність органічної речовини свиней в період дорощування коливалася від 77 до 84 %, а в період відгодівлі – від 78 до 86 %.

На інтенсивність обмінних процесів впливає біологічна цінність протеїну, яка залежить від його амінокислотного складу. Амінокислоти, які всмоктуються в кишечнику свиней, транспортуються кров'ю порталльної вени в печінку, де вони використовуються у синтезі білків та інших метаболічних процесів. При нестачі в кормі тієї чи іншої амінокислоти потреба в протеїні значно зростає.

Ліпіди в організмі свиней знаходяться в динамічному стані: будучи компонентами клітинних структур і важливим джерелом енергії вони постійно синтезуються і розпадаються. Резервні ліпіди – триацилгліцероли, які депонуються в жировій тканині і використовуються як джерело енергії в організмі тварин при недостатньому вмісті її в раціоні, особливо при голодуванні. Наявні у ліпідах кормів поліненасичені жирні кислоти, особливо лінолева, є попередником ейкозаноїдів – біологічно активних речовин з широким спектром регуляторної дії. Зокрема, простагландини стимулюють скорочення гладких м'язів судин, бронхів, а також матки. Синтез і розпад ліпідів в організмі свиней знаходиться під гормональним контролем. Найбільшою мірою активує синтез ліпідів у жировій тканині інсулін, а їх розпад – адреналін.

За рахунок різноманітних природних кормів повністю забезпечити організм тварин біологічно активними речовинами неможливо. Тому вітаміни, амінокислоти, макро- та мікроелементи, які містяться в преміксах, є обов'язковими компонентами в раціонах годівлі всіх вікових груп свиней.

УДК 636.32/38.082.23

Чернова Т.В., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 204

«Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Корбич Н.М., кандидат с.-г. наук, доцент,

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон, Україна

ПРОДУКТИВНІСТЬ ЯРОК ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ РІЗНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Основним постачальником тонкої вовни на Україні є асканійська тонкорунна порода овець, яка в недалекому минулому за чисельністю посідала перше місце серед районованих порід овець України. Вівці асканійської тонкорунної породи давали понад 45 % всієї вовни, що вироблялася в господарствах України, в тому числі тонкої – понад 66 %. Тому аналіз показників продуктивності молодняка породи різного походження має досить високу актуальність і на сьогоднішній день потребує уваги з метою створення якісного поголів'я овець для подальшого вирощування.

Аналіз показників вовнової та м'ясної продуктивності проведено на ярках таврійського внутріпородного типу асканійської тонкорунної породи.

Метою роботи було проведення аналізу показників вовнової (настриг вовни, фізико-механічні властивості) та м'ясної продуктивності (жива маса тварин) ярк таврійського типу асканійської тонкорунної породи з ціллю визначення найбільш бажаних ліній для подальшого схрещування і удосконалення показників продуктивності ярк для створення стад з високоякісними показниками вовни та високою живою масою.

Встановлено, що за настригом митої вовни вищі показники мали ярки лінії 7.1. і цей показник становив 3,5 кг, що на 0,2 кг, або 5,8 % більше, ніж у тварин лінії 224. Ярки ліній 5 та 100 мали однакові показники настригу митої вовни – 3,2 кг, що на 0,3 кг, або 8,6 % менше, ніж у тварин лінії 7.1. Крім того, аналізуючи контрольну і дослідні групи, можна стверджувати, що ярки контрольної групи перевищували за настригом митої вони, лише ярк ліній 5 та 100 на 0,1 кг, або 3,1 %, що говорить про незначну перевагу. Відповідно до цього з метою збільшення показників настригу вовни у господарстві бажано вести підбір до ярк лінії 7.1. баранів-плідників інших ліній.

За результатами аналізу тонини вовни встановлено, що всі дослідні ярки мали незначну розбіжність за цим показником і знаходилися в межах однієї якості, що коливалася від 22,2 мкм у ярк лінії 224 до 22,6 мкм у ярк лінії 5. Вся вовна віднесена до 64 якості. Основна маса волокон представлена пухом. Незначні коливання коефіцієнта варіації (C_v від 2,96 до 4,93 %) говорять про однотипність вовни для бажано типу даних порід.

Найменшу довжину вовни мали ярки контрольної групи (лінія 224) і вона становила 10 см, що на 0,2, 0,3 та 0,7 см менше, ніж у дослідних групах (відповідно ліній 7.1., 5 та 100). У відсотковому відношенні це відповідно становило 2, 3 та 7 %. Проте вся вовна віднесена до вовни першої довжини (більше 7 см) і може використовуватися для виготовлення камвольних виробів. Незначні коливання коефіцієнта варіації також стверджують про однотипність вовни за довжиною.

У результаті аналізу складчастості шкіри ярк було встановлено, що лише у контрольній та другій дослідній групі було виявлено 10 % тварин з малим запасом шкіри і без складок. У контрольній групі 70 % тварин мали нормальний запас шкіри (1-2 складки на тулубі), що на 20 % менше, ніж у першій дослідній групі та на 10 %, ніж у другій та третій дослідних групах. Незначна кількість тварин, що коливається в межах 10-20 % мали підвищений запас шкіри і були багатоскладчастими.

Контрольна група ярк характеризувалася наявністю жиропоту нормальної кількості і якості, що підтверджувалося і білим кольором жиропоту у всіх дослідних тварин. У дослідних групах лише 20 % тварин мали надлишок жиропоту і отримали 4 бали під час оцінювання. Всі тварини характеризувалися бажаним кольором жиропоту – білим та світло-кремовим.

Доведено, що ярки контрольної групи мали найвищі показники живої маси, які становили в середньому 43,9 кг, виняток становила лише лінія 100 – середні показники живої маси дослідних тварин становили 45,1 кг, що на 1,2 кг, або 2,7 % більше тварин контрольної групи. Перша та друга дослідні групи мали менші показники живої маси, ніж контрольна відповідно на 1,6 та 0,7 кг, або 3,7 та 1,9 %.

Незначні коливання живої маси піддослідних тварин у дослідних групах (лінія 7.1., 5 та 100) підтверджуються низькими показниками коефіцієнта варіації, що коливалися в межах 9,98-10,98 %.

Таким чином, щоб збільшити економічні показники господарства пропонується для поліпшення вовнової продуктивності ярок використовувати тварин лінії 7.1.

УДК 636.5

Шевчук О.В., студент I курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Ведмеденко О.В., кандидат с.-г. наук, доцент,

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон, Україна

ВИРОЩУВАННЯ НУТРИЙ В УКРАЇНІ

Вступ. Розведення нутрій є одним з популярних сьогодні видів бізнесу в сільськогосподарській галузі, який відмінно підійде як для досвідчених заводчиків, так і для початківців господарників. Дана тварина дозволяє отримати дієтичне м'ясо і цінні шкурки. Тваринки плідні, мають високий імунітет до захворювань, невибагливі в плані вибору харчового раціону. Розведення нутрій є порівняно новим напрямком для вітчизняних фермерів. Цей бізнес, при правильному веденні, окупиться приблизно через шість місяців. У процесі потомство буде постійно збільшуватися, а це означає, що треба буде активно реалізовувати свіже м'ясо і хутро. Однією з головних причин, що стримує розвиток виробництва продукції нутривництва в господарствах різних форм, є відсутність взаємовигідних інтеграційних відносин, які б надійно пов'язували виробників, переробників і торгові організації [1].

Основна частина. Нутрії досить невибагливі, для їх розведення не потрібно особливих умов і спеціальних навичок. План харчування включає в себе зернові культури, трави і рослини, внаслідок цього годівля їх досить дешево обходиться власникам [2]. Ефективність виробництва продукції нутривництва в значній мірі залежить від обраної системи та способу утримання звірів, яка повинна забезпечувати оптимальні біологічні, технічні й організаційні умови для одержання в найбільшій кількості й у відповідні строки високоякісної продукції за незначних затрат і високої продуктивності праці [3]. Щоб спорудити правильні та зручні умови для повноцінного існування нутрій, можна продумати невеликі водойми. По істинній природі тварини люблять плавати, а ось під водою знаходяться навіть 10 хвилин. Це виробування звірів обмежують тільки «сухим» методом, це економить затрати, але і тягне за собою зайві відкладання жиру у нутрій – впливає на якість хутра [4].

Нутрії годують двічі на день – вранці і ввечері. Головне, щоб корм був свіжим, збалансованим і правильним. В основному використовують зелені корми, взимку сухі об'ємисті корми, концентрати у вигляді зерна або борошна грубого помелу, коренеплоди, овочі, а також різні кормосуміші, сухий хліб тощо [5].

Умовно гризунів можна поділити на стандартні, кольорові і гігантські породи. Представники стандартної породи найбільше зовні схожі на своїх диких